

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Qvatvor Comprehensa: Vbi praeter res gestas à Patribus Societatis Iesv in conuersione Sinarum, Cocincinae, & Tunchini Regnorum nihil omittitur eorum, quae possunt liberali placere Lectorum curiositati

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1670

91. Coguntur PP Sinas deferere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10757

quod gratius à tumultu semotum, sibique propriè addictum: æquum peti respondebat, nam magnum quid esse Dei cultum, de commoratione inter Sinas cui Ruggerius instabat, idcirco etiam annuit quod contestarentur clientes le Regi mancipare, cāmque clientelam Sineni habitu profiteri. Volo potius subdit senex, vos cultu incedere, qui Pechini tantum in v̄su est, honorifico p̄æ cœteris, & graui: hæc urbanitate promissorum lætos ab se dimisit, nec ei aut sero aut malignè respondit; suo enim illo cum amanuensi collocutus, domum iis indulxit, & quantum orizæ ad viçtum sufficeret. Adornato illic ut licuit quamprimum saecello, nostri Deiparæ signum statuunt in altari, quam fecum Quanceo Scioachinum portauerant, eius quod mouebant magni negotij auspicem, & potentem. Erat Ruggerius Sinicè haud paulo doctior, & expeditior Pasio; sed excellenti prudentia Pasius; tunc potissimum necessaria, cum mille oculis figerentur, & simulatione officij ab Literatis adirentur, explorarenturque ad intimos sensus, nedum ad speciem externam; introspecti verò diligenter, eodem ab iis honore afficiebantur quo superiores Mandarini, Prorex ipse pergebat iis esse benevolus, vt etiam primo Sinensis anni & Lunæ die maximè solenni eos inuiseret cum Literatorum, & optimatum flore, facellumque imprimis vellet inspicere, vbi edoctus Dei matrem illa statua exprimi quæ eminebat in altari, flexu corporis humili pronus illam cum suis salutavit. Hinc tñ sensim res iam ibant, vt aduenarum vox non odio sed amori esse inciperet, si nanciseretur semper homines scientia, vita probitate, & prudentia iis non impares: ex quo factum ut nouo diplomate P. Matthæus Riccius in Sinas admitteretur duobus iis sociis.

Sed enim erat molestiis diurnitoribus eorum lentanda & exercenda patientia, vix ad Riccius Macai diploma venerat cum auditur adesse ab aula inspektor, qui ferret Proregi successorem, cumdémque illi vehementer infenium. Causa eius biennio citius amouendi, quām legitimum explessset tempus cruda seueritas, qua sat leuiter reos Literatos ita cæciderat, vt eorum unus sub carnificis manu animam efflaret. Senex ergo ætate v̄suque prouidus ne noua criminatione ob donatos regno extraios grauius damnaretur, per fidum hominem Patres moner, Schiaochino quamprimum tacitè Quanceum transeat, Pronunciæ eiusdem metropolim, dat vna iis ad Aitaum diploma quo iubebatur iis metiri solum, ad ædificandam cum domo ædem sacram. Sed procul tunc Aitaus aberat; & cassi Proregis, tam cassum fuit apud præsidios diploma, vt ne in littus quidem passi sint Patres exscendere. Sic mensium quinque redactus in nihilum labor, & credens Pasius se frustra deinceps illic esse, Iaponiam petiit, vt à Valignano illi fuerat demandatum. Exin quæ nostris accidere, priusquam pedem Nanchini firmarent, esto sint per se exilia, sed rerum semina in Dei gloriam & Sinarum salutem maximarum; ex quibus operariorum discat

91.
Coguntur
PP Sinas de-
serere.

O 2

sagacitas, arcta, & aspera, & perplexissima initia expedire se atque aperire, contra spem, Deo Duce, in latos gloriofos, latosque exitos; discat cum fiducia in cœpto constanter durare, tenui licet atque diffici, sed ituro sensim in planiora, & amoeniora.

Repetendum quod enarrauimus à nouis Proregibus Præcessorum acta, etiam minima retractari ut norint quæ adhuc pendeant, cûrve sit illorum executio dilata. Eiusmodi fuerat datum Ruggerio diploma, causam eius dilati nouis Prorex ab Aitao querit; hic eius ignarus ex Gubernatore Hianscianensi cui suberat Macaum; Gubernator ex præfectis armorum, & commerciorum Macaensibus Mandarinis, qui notant diploma penes P. Franc. Cabralem esse. Verecundati Mandarini homulum peregrinum apud se habere, quo posset Proregis decedentis imprudens concessio argui; aut si erat æqua, successoris neglectus in eius executione; nihil non mouent ut eius diploma à Cabrali extorqueant: at is melioribus consiliis obfirmatus respondit nemini diploma, nisi tantum Proregi ab Ruggerio datum iri; fuisse Ruggerio pignus gratiæ concessum; æquum esse ut eius vigeret impenetrationem, in quo si pati repulsam contingret, statutum le Proregis arbitrio, redditum ei obsequenter diploma, seseque Macaum receperunt. Mandarini Cabralem ut sentiunt constanter, & iure in eo proposito obstinatum, Ruggerio, & Riccio usque Hianscianum, commatum concedunt, unde usque Quanceum Gubernator illura produceret. At hic modis omnibus, sed fruita expertus diploma iis euellere, indignans, retro ait, Macaum redite, & hoc sultis habete, quod ab calso Prorege vobis neque potest prodesse, nec nobis offere. Erant ambo magnanimi pectoris Ruggerius, & Riccius, ausique lani periculo sanguinis, aut perpetui carcoris, Gubernatore iuncto Quanceum pertendere. Duplex nauolum cum Nauatcho pauci, ostensoque illi Proregis diplomate, sub primam noctem in nauim iubabant, cum vectorum clamore incondito, querelis, minis, & nautarum terrore extruduntur, eiiciuntur in terram eorum sarcinae, coguntur in angustum succedere mapale afflicti, & consiliij inopes; cum iis repente noua spes oritur. Adebat Gubernatori de parentis obitu nuncius ad triennes illius exequias, Magistratu abire compellitur; melius ab illo sperare incipiunt qui esset eius partes obitus quicumque is foret, & verò melius sub illo, et si minimè ab illo fuit. Vafertimum iugenem, quo vtebantur interprete ad eum mittunt secreto nummos ei oblaturum, sed excoxitauit prouidus sycophanta quo illos sibi nullo suo periculo retineret; scripsit ad Aitauum Quanceensem, duos ab se Hiansciani reperitos extraneos, cur, aut cuius permisso nescire, captos tamen ab se custodibus creditos à quibus ad ejus tribunal referentur, ad eum deducti, & supra quam expectauerant comiter accepti, diploma in eis manibus deponunt quo ne explicito quidem, interrogat, ecquid operent quod sit in sua potestate? hic illi paratum libellum porrigit quo signifi

92.
Reditum in
Sinas tentat.